

РЕШЕНИЕ

№ 2788

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1071** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 4051/31.01.2024 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 343383/29.11.2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от заместник-председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор срещу Решение № 5155/10.11.2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 14 състав, по НАХД № 9945/2022 г. по описа на съда, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № НП-99/12.04.2022 г., издадено от Заместник-председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с което на „Лифтком сервиз“ ЕООД е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 100 лв. на основание чл. 55, ал. 2 от ЗТИП, за нарушение на чл. 7а, т. 1 от Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори /НБЕТНА/.

В касационната жалба е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като неправилно съдът е приел, че не е налице неизпълнение на задължението по чл. 7а, ал. 1 от НБЕТНА от наказаното лице. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП.

В касационното производство заместник-председателя на Държавна агенция за

метрологичен и технически надзор е редовно призован, представлява се от юрист П., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът – „Коне“ ЕООД правоприменик на „Лифтком сервис“ ЕООД – редовно призован, представлява се от адв. У., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде оставена без уважение. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К. в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна: на 19.08.2021 г. била извършена проверка на електрически асансьор, рег. № 736АС6768, монтиран в жилищен блок на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]. А. се поддържал от „Лифтком сервис“ ЕООД, съгласно сключен договор за абонаментно сервисно обслужване и ремонт на асансьори с етажната собственост на жилищен блок, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес].

Било установено, че асансьор, с рег. № 736АС6768, представлявал съоръжение с повишена опасност по смисъла на чл. 32 ЗТИП и попадал в обхвата на НБЕТНА. При извършената проверка било констатирано, че асансьорът се експлоатира с нефункциониращо аварийно алармено устройство, което да служи за осъществяване на двустранна разговорна връзка между кабината на асансьора и лицето, извършващо аварийно обслужване.

На 20.08.2021 г. била извършена проверка на жилищен блок на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] от представител на „Тераком“ ООД, производител и доставчик на разговорни устройства за „Лифтком сервис“ ЕООД и било констатирано, че обхватът на картата от „А 1 България“ ЕАД, поставена в аварийно алармено устройство, е непълен и непостоянен.

На 24.08.2021 г. в жилищен блок на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] била извършена проверка от техник на „А 1 България“ ЕАД, като било констатирано, че в сградата се наблюдава временно липса на покритие на мобилната мрежа, за което на 07.12.2021 г. било изготвено становище от представител на „А 1 България“ ЕАД.

Бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № АУАН-347/13.10.2021 г. Актът бил връчен срещу подпис на представител на дружеството на 07.12.2021 г.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № НП-99 от 12.04.2022 г. от заместник - председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, е което на основание чл. 55, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите, на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл. 7 а, т. 1 от Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори.

Районният съд е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от

ЗАНН, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Според съда, не може да се приеме, че посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. 7а, ал. 1 от НБЕТНА е извършено от наказаното дружество, тъй като наличието на неизправност е установено при извършване на проверката от контролните органи на ДАМТН.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

СРС е извършил проверка на съдържанието на АУАН и НП, съобразно изискванията на ЗАНН, и приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения. Касационният състав споделя извода на СРС за незаконосъобразност на издаденото НП. От събраните в хода на административнонаказателното и съдебното производство доказателства безспорно се установява, че санкционираното дружество не е извършило нарушение на чл. 7а, т. 1 от НБЕТНА. За да възникне задължение по чл. 7а, т. 1 от НБЕТНА за уведомяване писмено на ползвателите на асансьора и недопускане на експлоатацията на асансьорите, следва да бъде установено, че асансьорът не съответства на нормативните изисквания за устройство или безопасна експлоатация и/или да са констатирани неизправности по чл. 10, ал. В случая преди извършената проверка от контролните органи на ДАМТН не са установени несъответствия на процесния асансьор с нормативните изисквания, нито неизправности по същия. Както правилно е приел и СРС в решението си след като неизправността е констатирана момента на извършване на проверката, то задължението на дружеството по чл. 7а, т. 1 от НБЕТНА възниква именно от този момент, поради което не е налице твърдяното от административнонаказващия орган неизпълнение, представляващо нарушение по чл. 7а, ал. 1 от НБЕТНА.

С оглед изложените съображения съдът намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи адвокатско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143 от АПК. Основателно е направеното от процесуалния представител на касатора възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 720 лв. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ако административното наказание е под формата на глоба/ имуществена санкция, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба/имуществена санкция. В случая наложената имуществената санкция е в размер на 100 лв. Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при интерес до 1000 лв. минималният размер на адвокатското възнаграждение е 400 лв.

Водим от тези мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК,

Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5155/10.11.2023 г. на СРС, Наказателно отделение, 14 състав, по НАХД № 9945/2022 г.

ОСЪЖДА Държавна агенция за метрологичен и технически надзор да заплати на „Лифтком сервиз“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], „Метро сити център“, ет. 2, офис М12В сумата от 400 лв./четиристотин/, представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.